

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Veroniky Juříčkové a soudců Tomáše Langáška a Filipa Dienstbiera v právní věci žalobce: **B. A.**, zastoupený Mgr. Umarem Switatem, advokátem, sídlem Dědinova 2011/19, Praha 4, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 2. 2022, č. j. OAM-1029/ZA-ZA10-HA13-2021, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 13. 5. 2022, č. j. 41 Az 15/2022 - 31, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

[1] Podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Brně, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 2. 2022, č. j. OAM-1029/ZA-ZA10-HA13-2021. Tímto rozhodnutím bylo zastaveno řízení o opakovaně podané žádosti stěžovatele o mezinárodní ochranu.

[2] Stěžovatel následně zaslal soudu doplňující podání, v němž požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. V návrhu uvedl, že v případě vycestování do země původu by mu hrozila újma spočívající v porušení jeho základních práv, včetně práva vyčkání posouzení kasační stížnosti. Zároveň měl za to, že by mu nepřiznáním odkladného účinku kasační stížnosti vznikla nenahraditelná újma, jejíž následky by byly neodstranitelné, neboť by přišel o ochranu před pronásledováním ze strany úřadů v zemi původu.

[3] Žalovaný ve vyjádření k návrhu uvedl, že skutečnosti tvrzené stěžovatelem nepovažuje za natolik závažné, že by pro něj právní následky rozhodnutí mohly představovat nepoměrně větší újmu. Navrhl proto, aby kasační stížnosti nebyl odkladný účinek přiznán.

[4] Nejvyšší správní soud přistoupil k posouzení podaného návrhu a dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nejsou v daném případě naplněny.

[5] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), *kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 se užije přiměřeně.*

[6] Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. platí, že *soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.*

[7] Z citovaných ustanovení vyplývá, že možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. podmíněna kumulativním naplněním následujících objektivních podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro stěžovatele znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[8] Dále je třeba uvést, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není zrušeno. Odkladný účinek má proto charakter výjimky z pravidla, že žaloba či kasační stížnost odkladný účinek nemají, a měl by tak být přiznáván pouze v případech, které svou specifickou povahou takový postup odůvodňují. Je-li přiznání odkladného účinku výjimkou, znamená to (mimo jiné), že újma, která žadateli hrozí, nesmí být vzhledem k jeho poměrům bagatelní, nýbrž naopak významná, tedy taková, která odůvodňuje, aby v konkrétním případě nebylo pravidlo, že žaloba (resp. kasační stížnost) odkladný účinek nemá, nebylo výjimečně uplatněno (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2020, č. j. 8 Azs 339/2019 - 38, č. 4039/2020 Sb. NSS, bod [65], a ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014 - 58, č. 3270/2015 Sb. NSS, bod [25]).

[9] Nezbytnou podmínkou pro přiznání odkladného účinku je splnění povinnosti tvrdit a prokázat vznik újmy (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 - 32), a sice újmy, která není bagatelní, nýbrž významná (viz výše). Od stěžovatele, který žádá o přiznání odkladného účinku, se tak především očekává dostatečně konkrétní a individualizované tvrzení o tom, že mu v důsledku napadeného rozhodnutí významná újma vznikne, a vysvětlení, v čem tato újma spočívá, včetně uvedení jejího rozsahu. Vylicení podstatných skutečností o nepoměrně větší (resp. významné) újmě musí svědčit tomu, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s rozsudkem krajského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Kromě výše uvedeného, tíží stěžovatele též důkazní břemeno k v návrhu uplatněným tvrzením, k jehož unesení je nutno, aby stěžovatel svá tvrzení, jimiž odůvodňuje návrh na přiznání odkladného účinku, také řádně doložil (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 9. 2015, č. j. 2 As 218/2015 - 50).

pokračování

[10] V posuzované věci stěžovatel břemeno tvrzení a břemeno důkazní neunesl a ani Nejvyšší správní soud nezjistil okolnosti, které by svědčily o tom, že situace stěžovatele patří právě mezi ty ojedinělé případy, pro něž je institut odkladného účinku kasační stížnosti vyhrazen. Stěžovatelova tvrzení jsou velmi obecná a nelze z nich seznat, v čem konkrétně mu nepřiznáním odkladného účinku má vzniknout zásadní újma. Ani důkazně stěžovatel svůj návrh na přiznání odkladného účinku nepodložil.

[11] K tvrzení stěžovatele stran jeho práva vyčkat na posouzení kasační stížnosti Nejvyšší správní soud odkazuje na závěry rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu vyslovené ve výše označeném usnesení č. j. 8 Azs 339/2019 - 38, z nichž vyplývá, že *„zájem na osobní účasti v řízení o kasační stížnosti nepochybně může být (dle okolností) důvodem pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Nemělo by tomu tak být ovšem automaticky bez dalšího, ale obvykle jen ve spojení s dalšími důvody (např. týkajícími se rodinného či soukromého života stěžovatele), nebo v návaznosti na individuální okolnosti a specifika soudního řízení v dané věci. Všechny tyto individuální okolnosti by však měly jasně a konkrétně plynout ze stěžovatelem osvědčených tvrzení“* (pozn.: zvýraznění podtržením doplněno). Zároveň usnesení rozšířeného senátu v bodě [58] odůvodnění potvrdilo jako správný dřívější názor Nejvyššího správního soudu obsažený v usnesení ze dne 6. 1. 2016, č. j. 2 Azs 271/2015 - 32, bod [7], dle kterého *„paušálním přiznáváním odkladného účinku všem kasačním stížnostem směřujícím proti rozhodnutím, se kterými je spojena povinnost vycestovat z území České republiky, byla zcela popřena výjimečná povaha institutu odkladného účinku, jakož i záměr zákonodárce nepřiznat kasačním stížnostem brojícím proti takovému typu správních rozhodnutí odkladný účinek automaticky, tedy přímo ze zákona“*.

[12] Pokud by tedy měl být důvodem přiznání odkladného účinku zájem stěžovatele na jeho účasti v řízení o kasační stížnosti, musel by konkrétně tvrdit a osvědčit specifické okolnosti tohoto řízení nebo uvést další důvody (týkající se např. jeho rodinného či soukromého života). V tomto ohledu však stěžovatel žádné argumenty odůvodňující nezbytnost jeho osobní účasti v řízení, v němž je navíc zastoupen kvalifikovaným zástupcem, nevzněl.

[13] Rovněž obecně formulované tvrzení o způsobení nenahraditelné újmy v důsledku ztráty ochrany před pronásledováním ze strany úřadů v zemi původu není samo o sobě způsobilé odůvodnit výjimečné přiznání odkladného účinku. Nejvyšší správní soud tedy uzavírá, že stěžovatel netvrdil ani neosvědčil konkrétní skutečnosti, které by soud vedly k přiznání odkladného účinku.

[14] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud návrhu stěžovatele nevyhověl a kasační stížnosti odkladný účinek podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. nepřiznal.

[15] Závěrem Nejvyšší správní soud doplňuje, že z rozhodnutí o přiznání či nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti nelze dovozovat jakékoli závěry ohledně toho, jak bude rozhodnuto o samotné kasační stížnosti (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. července 2022

Mgr. Ing. Veronika Juříčková
předsedkyně senátu